

**არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვის ევროპული კონვენცია
(ვანახლებული)**

ლა, ვალეტა-16.01.1992

პრეამბულა

ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოები და კულტურის ევროპული კონვენციის მონაწილე სხვა სახელმწიფოები, წინამდებარე კონვენციის (ვანახლებული) ხელმოძღვრნი.

მაინათ რა, რომ ევროპის საბჭოს მიზანია უფორ მჭიდრო კავშირი დაამყაროს მის წევრებს შორის, კერძოდ მათი საერთო მემკვიდრეობის იდეალებისა და პრინციპების აღიარებისა და დაცვის გზით.

ითვალისწინებენ რა 1954 წლის 19 დეკემბერს პარიზში ხელმოწერილ კულტურულ კონვენციას, კერძოდ მის მუხლებს 1 და 5.

ითვალისწინებენ რა 1985 წლის 3 ოქტომბერს გრენადაში ხელმოწერილ არქიტექტურული მემკვიდრეობის დაცვის კონვენციას.

ითვალისწინებს რა 1985 წლის ქ. დელში ხელმოწერილი ევროპულ კონვენციას კულტურული საკითხების წინამდებარე მიმართული დანაშაულის შესახებ.

ითვალისწინებენ რა არქეოლოგიასთან დაკავშირებულ საპარლამენტო ასამბლეის რეკომენდაციებს, კერძოდ 848(1978), 921(1981) და 1072(1988) რეკომენდაციებს.

ითვალისწინებენ რა რეკომენდაციას R (89) 5-ს, რომელიც ენება ქალაქისა და სოფლის დაგეგმარების კონტექსტში არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვასა და წარმოჩენას.

ინხებენ რა, რომ არქეოლოგიური მემკვიდრეობა უმთავრესი ელემენტია კაცობრიობის ისტორიის შესწავლის საქმეში.

მიიხევენ რა, რომ ევროპული არქეოლოგიური მემკვიდრეობა, რომელიც არის უძველესი ისტორიის მოწმე, დგას დაზიანების მუქარის წინაშე, როგორც კეთილმოწყობის სამუშაოთა მომრავლების გამო, ასევე ბუნებრივი რისკის, უკანონო, არამეცნიერული გათხრების, ან მოსახლეობის არასაკმარისი ინფორმირების გამო.

ადგენენ რა, რომ ჩამოყალიბდეს, შესატყვისი მეცნიერული და ადმინისტრაციული კონტროლის პროცედურები იქ, სადაც ასეთები ჯერ არ არსებობს, და რომდაჭიროა არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვაზე ზრუნვა აისახოს ქალაქისა და სოფლის განვითარების გეგმებში, აგრეთვე კულტურული განვითარების წესებში.

ხაზს უსვამენ რა, რომ არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვა უნდა იყოს არა მხოლოდ უშუალოდ კავშირში მყოფი სახელმწიფოს საზრუნავი, არამედ ყველა ევროპული ქვეყნისა, რათა შეძენდეს ზიანის რისკი და განვითარდეს კონსერვაცია ექსპერტებისა და გამოცდილების გაზიარების გზით.

აღნიშნავენ რა აუცილებლობას, განზრცობილ იქნას ის პრინციპები, რომლებიც ჩამოყალიბდა 1969 წლის 6 მაისს ლონდონში ხელმოწერილ არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვის ევროპულ კონვენციაში, ევროპის ქვეყნებში დაგეგმარების წესების ევოლუციის გათვალისწინებით,

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

არქეოლოგიური მემკვიდრეობის განსაზღვრა

მუხლი 1

1. წინამდებარე განახლებული კონვენციის მოზანია არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვა, როგორც კოლექტიური ევროპული მენსიერებისა და როგორც ისტორიული და მეცნიერული კვლევის ინსტრუმენტისა.

2. ამ მიზნით, არქეოლოგიური მემკვიდრეობის საგანი თუ კვალი ელემენტებად მიხნეულია ყველა ისტორიული ნაშთი კაცობრიობის წარსულის ყოფისა, რომელიც:

I) დაცვა და შესწავლა საშუალებას იძლევა ჩამოყალიბდეს კაცობრიობის განვითარების და მისი ბუნებრივ გარემოსთან ურთიერთობის ისტორია.

II) ინფორმაციის ძირითად წყაროს წარმოადგენს გათხრები და აღმოჩენები, აგრეთვე კაცობრიობისა და მისი გარემოს ურთიერთობის ისტორია.

III) ადგილმდებარეობა ექვემდებარება მონაწილე მხარეთა იურისდიქციას.

3. არქეოლოგიურ მემკვიდრეობაში იგულისხმება სტრუქტურები, შენობები, არქიტექტურული ანსამბლები, მოწყობილი ნაკვეთები, ნივთები, სხვა სახის ძეგლები, აგრეთვე მათი გარემო, მიწაზე თუ წყალში.

მემკვიდრეობის იდენტიფიკაცია და მისი ზომები

მუხლი 2

თითოეული მხარე ვალდებულია ჩამოაყალიბოს, ყოველი სახელმწიფოსათვის შესაფერისი საშუალებებით, არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვის იურიდიული სისტემა, რომელიც ითვალისწინებს:

I) არქეოლოგიური მემკვიდრეობის აღრიცხვის მართვას და დაცული ძეგლებისა და ზონების კლასიფიკაციას.

II) არქეოლოგიური ნაკრძალების შექმნას, თუნდაც ძეგლების ხილული ნიშნების გარეშე, მიწის ზედაპირზე თუ წყალში, მომავალი თაობებისათვის შესასწავლი მატერიალური მასაილის კონსერვაციის მიზნით.

III) ვალდებულებას, რომ აღმოჩენმა შეატყობინოს კომპეტენტურ ორგანოს არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტების პოვნის შესახებ და წარმოადგინოს ისინი შესამოწმებლად.

მუხლი 3

არქეოლოგიური მემკვიდრეობის შენარჩუნებისა და არქეოლოგიური კვლევის მეცნიერული მნიშვნელობის გარანტიების მიზნით თითოეული მხარე ვალდებულია:

I) ჩამოაყალიბოს გათხრებისა და სხვა არქეოლოგიური საქმიანობის ნებართვებისა და კონტროლის პროცედურები, რათა:

ა) გამოირიცხოს უკანონო გათხრები თუ არქიტექტურული მემკვიდრეობის ელემენტების გადაადგილება,

ბ) უზრუნველყოს არქეოლოგიური გათხრებისა და ძიების მეცნიერულ დონეზე ჩატარება იმ პირობით, რომ

- რაც შეიძლება ხშირად იქნას გამოყენებული კვლევის უსაფრთხო მეთოდები,
- არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტები არ იქნას ამოღებული გათხრების პროცესში ან დატოვებული მისი მსვლელობის ან მის დასახრულს ისე, რომ წინასწარ არ იქნას მიღებული შესაბამისი ზომები მათი შენარჩუნების, დაცვისა და მართვისათვის.

II) უზრუნველყოს, რომ გათხრები და სხვა პოტენციალურად საზიანო ტექნიკები ხორციელდებოდეს მხოლოდ კვალიფიცირებული და სპეციალური უფლებამოსილების მქონე პირების მიერ.

III) დაუქვემდებაროს სპეციალურ წინასწარ ნებართვას მეტალის დეტექტორების და სხვა დეტექტორების საშუალებების გამოყენება არქეოლოგიური ძიებისათვის, სახელმწიფოთა კანონმდებლობათა შესაბამისად.

მუხლი 4

თითოეული მხარე ვალდებულია დააწესოს არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ფიზიკური დაცვის ზომები, რომლებიც გარემოების მიხედვით ითვალისწინებს შემდეგს:

1. ხელისუფლების მიერ არქეოლოგიურ ნაკრძალებად გათვალისწინებული ზონების შექმნას ან სხვა საშუალებებით დაცვას.
2. არქეოლოგიური მემკვიდრეობის კონსერვაციას და მოვლას, შესაძლებლობისდათვარად მის პირველად ადგილზე.
3. პირველადი ადგილიდან გადატანილი არქეოლოგიური ნარჩენებისათვის შესატყვისი საცავების მოწყობას.

**არქეოლოგიური მემკვიდრეობის
ინტეგრირებული კონსერვაცია**

მუხლი 5

თითოეული მხარე ვალდებულია:

1. მიაღწიოს არქეოლოგიისა და დავეგმარების ინტერესების შეთანხმებას და შესაბამისობას, უზრუნველყოფს რა არქეოლოგთა მონაწილეობას შემდეგ საქმიანობაში:

- ა) დავეგმარების პოლიტიკის შემუშავება, არქეოლოგიური ინტერესის მატარებელი ზონების დაცვას, კონსერვაციისა და გამოყენების გაწონასწორებული სტრატეგიის ჩამოყალიბების მიზნით.
- ბ) კეთილმოწყობის პროგრამების სხვადასხვა ფაზების მიმდინარეობა.

2. უზრუნველყოს სიტყმატური კონსულტაციები არქეოლოგებს, ურბანისტებსა და მიწათმოქმედებს შორის, რათა შესაძლებელი გახდეს:

- ა) იმ მიწათმოქმედების გეგმების შეცვლა, რომლებმაც შეიძლება ზიანი მიაყენოს არქიტექტურულ მემკვიდრეობას.
- ბ) საკმარისი დროისა და საშუალებების გამოყოფა ადგილის შესაფერისი მეცნიერული ხესწავლისათვის მიღებული შედეგების გამოქვეყნებით.

3. უზრუნველყოფს, რომ გარემოზე გავლენის გამოკვლევებში და მათზე დაყრდნობით მიღებულ გადაწყვეტილებებში სრულად იქნას გათვალისწინებული არქეოლოგიური ზონები და მათი გარემო.

4. უზრუნველყოფს არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტების *in situ* დაკონსერვება, თუკი ასეთი ელემენტები აღმოჩნდება მიწათმოქმედების სამუშაოების დროს.

5. უზრუნველყოფს, რომ არქეოლოგიური ადგილების მნახველთათვის გახსნა, განსაკუთრებით მრავალრიცხოვანი მნახველის მიღების მოწყობა, ზიანს არ აყენებს ამ ადგილების და მათი გარემოს არქეოლოგიური და მეცნიერულ ხასიათს.

არქეოლოგიური კვლევები და კონსერვაციის დაფინანსება

მუხლი 6

თითოეული მხარე ვალდებულია:

1. გაითვალისწინოს არქეოლოგიური კვლევის ფინანსური მხარდაჭერა ეროვნული, რეგიონალური თუ ადგილობრივი ხელისუფლების მიერ, მათი კომპეტენციის შესაბამისად.

2. გაზარდოს პრევენტიული არქეოლოგიის მატერიალური საშუალებები:

ა) შესაბამისი ზომების მიღება, რათა სახელმწიფო თუ კერძო მიწის სამუშაოების დროს გათვალისწინებული იქნას ამ სამუშაოსთან დაკავშირებული ნებისმიერი აუცილებელი არქეოლოგიური სამუშაოების ხარჯების სრული დაფარვა შესაბამისად კერძო თუ სახელმწიფო წყაროებიდან.

ბ) ამ სამუშაოების ხარჯთაღრიცხვაში გარემოს დაცვასთან ერთად წინასწარ არქეოლოგიური კვლევა-ძიების, აგრეთვე, საბოლოო მეცნიერული დოკუმენტების გამოქვეყნების სრული შეტანით.

მეცნიერული ინფორმაციის შეგროვება და გაზრცელება

მუხლი 7

იმისათვის, რომ გაადვილდეს არქეოლოგიური კვლევა და მის შესახებ ინფორმაციის გაზრცელება თითოეული მხარე ვალდებულია:

1. განახორციელოს ან განაახლოს კვლევა-ძიება, ინვენტარიზაცია და კარტოგრაფია რეგიონებისა, რომლებიც მის იურისდიქციაში შედიან.

2. მიიღოს ყველა პრაქტიკული ზომა, რათა არქეოლოგიური სამუშაოების დასასრულ შედგენილ იქნას გამოსაქვეყნებლად შესაფერისი შემაჯამებელი მეცნიერული დოკუმენტი, სრული სპეციალიზირებული ნაშრომის გამოქვეყნებამდე.

მუხლი 8

თითოეული მხარე ვალდებულია:

1. გააადვილოს ეროვნულ თუ საერთაშორისო დონეზე არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტების გაცვლა პროფესიონალური მეცნიერული მიზნებით, ამავე დროს მიიღოს საჭირო ზომები რათა ამ გაცვლემ არანაირი ზიანი არ მიაყენოს ამ ელემენტების კულტურულ თუ მეცნიერულ ღირებულებას.

2. ხელი შეუწყოს მიმდინარე არქეოლოგიური კვლევებისა თუ გათხრების შესახებ ინფორმაციის გაცვლა გამომცვლას და საერთაშორისო კვლევების ორგანიზებას.

მოსახლეობის განათლება

მუხლი 9

თითოეული მხარე ვალდებულია:

1. განახორციელოს განმანათლებლური ღონისძიებები, რათა საზოგადოებრივ აზრში ჩაისახოს და განვითარდეს შეგნება იმისა, თუ რა მნიშვნელობა აქვს არქეოლოგიურ მემკვიდრეობას წარსულის შექცნების საქმეში და თუ რა საშიშროება ელის ამ მემკვიდრეობას.
2. მისაწვდომი გახადოს მოსახლეობისათვის მისი არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ძირითადი ელემენტების (განსაკუთრებით ნაკრძალი ზონების) გაგნობა და განავითაროს შერჩეული არქეოლოგიური ნივთების გამოფენები.

არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტების უკანონო გადაადგილების პროფილაქტიკა

მუხლი 10

თითოეული მხარე ვალდებულია:

1. მოაწყოს ინფორმაციის გაცვლა არნიშნული უკანონო გათხრების შესახებ კომპეტენტურ საზოგადოებრივ ორგანოებსა და მეცნიერულ ინსტიტუტებს შორის.
2. შეატყობინოს წინამდებარე კონვენციის (გადასინჯული) მონაწილე სახელმწიფოს კომპეტენტურ ინსტანციებში ყოველი საექსპოზიციო წინადადება ნივთებზე, რომლებიც შეიძლება იყოს უკანონო გათხრებიდან ან მოპარული იყოს ოფიციალურ გათხრებზე.
3. რაც შეეხება მუზეუმებს და სხვა მსგავს დაწესებულებებს, რომელთა შესყიდვითი საქმიანობა ექვემდებარება სახელმწიფო ცონტროლს, მიიღოს შესაბამისი ზომები, რათა ამ უკანასკნელმა არ შეიძინონ არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტები, რომლებიც შეიძლება საექსპოზიციო წარმოშობისა იყოს: უკანონო გათხრებიდან, ოფიციალური გათხრებიდან მოპარული, ან გაუკონტროლებელი აღმოჩნდებიან.
4. მუზეუმების და სხვა მსგავსი დაწესებულებების შემთხვევაში, რომლებიც განლაგებულია ერთ-ერთ მონაწილე მხარის ტერიტორიაზე, მავრამ მათი შესყიდვითი საქმიანობა არ ექვემდებარება სახელმწიფო ცონტროლს.
 - ა) გადასცეს მათ წინამდებარე კონვენციის ტექსტი,
 - ბ) ყოველი ძალა ინმაროს, რათა ამ მუზეუმებმა და საწესებულებებმა დაიცვან მე-3 პარაგრაფში ჩამოყალიბებული პრინციპები
5. შეძლებისდაგვარად სეზღუდოს განათლების, ინფორმაციის, თანამშრომლობის მეშვეობით არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტების მოძრაობა, რომელთა წარმოშობა შეიძლება იყოს საექსპოზიციო.

მუხლი 11

წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) არცერთი დებულება არ ეწინააღმდეგება ორმხრივ თუ მრავალმხრივ ხელშეკრულებებს, რომლებიც არსებობს ან მომავალში დაიდება მხარეებს შორის, და რომლებიც ეხება არქეოლოგიური მემკვიდრეობის ელემენტების ან მათ დაბრუნებას კანონიერი მფლობელებისათვის.

ტექნიკური და მეცნიერული ურთიერთდახმარება

მუხლი 12

მხარეები ვალდებული არიან:

1. აღმოუჩინონ ერთმანეთს ტექნიკური და მეცნიერული ურთიერთდახმარება, რომელიც გამთიხატება გამოცდილების გაზიარებაში და არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დარგის ექსპერტთა ვაცვლაში.
2. ხელი შეუწყონ არქეოლოგიური მემკვიდრეობის კონსერვაციის სპეციალისტთა ვაცვლას, კადრების კვალიფიკაციის მუდმივ ამაღლებას ეროვნული კანონმდებლობისა და საერთაშორისო ხელშეკრულების ჩარჩოებში.

კონვენციის (განახლებულის) გამოყენების კონტროლი

მუხლი 13

წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) მიზნებისათვის ევროპის საბჭოს წესდების მე-17 მუხლის ძალით ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტი ქმნის ექსპერტთა კომიტეტს, რომელსაც ევალება კონვენციის (განახლებული) ცხოვრებაში გატარების მეთვალყურეობა, კერძოდ:

1. პერიოდულად წარუდგინოს ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს დასკვნა კონვენციის (განახლებული) მონაწილე მხარეების სახელმწიფოებში არქეოლოგიური მემკვიდრეობის პოლიტიკის მდგომარეობისა და კონვენციის პრინციპების განხორციელების შესახებ.
2. შესთავაზოს ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს ღონისძიებები, რომლებიც ხელს შეუწყობს კონვენციის (განახლებული) დებულებებს განახორციელოს მრავალმხრივი საქმიანობის ფორმით, ასევე კონვენციის (განახლებულის) ვადასინჯვისა თუ შესწორებების საქმეს და ფართო ფენებამდე კონვენციის (განახლებული) მიზნების მიწოდებას.
3. წარუდგინოს ევროპის მინისტრთა კომიტეტს რეკომენდაციები, რომლებიც ეხება კონვენციაში (განახლებული) ევროპის საბჭოს არაწევრ სახელმწიფოების შემოერთებას.

დასკვნითი დებულებები

მუხლი 14

1. წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) ხელმოწერა თავისუფალია ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოებისათვის და ასევე ევროპული კულტურული კონვენციის მონაწილე სხვა სახელმწიფოებისათვის.

იგი ექვემდებარება რატიფიკაციას, აქცეპტაციასა თუ აპრობაციას. ინსტრუმენტები უნდა იქნას წარდგენილი ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან.

2. 1969 წლის 6 მაისს ქ. ლონდონში ხელმოწერილი არქეოლოგიური მემკვიდრეობის დაცვის კონვენციის მონაწილე სახელმწიფო ვერ წარადგენს რატიფიკაციის, მიღების თუ დამტკიცების სიგელებს, თუ მან წინასწარ არ გაუკეთა დენონსაცია ხსენებულ კონვენციას ან არ აკეთებს ამას იმავდროულად.

3. წინამდებარე კონვენცია (განახლებული) ძალაში შევა იმის შემდეგ, რაც ოთხი სახელმწიფო (მათგან მინიმუმ სამი ევროპის საბჭოს) განაცხადებს თანხმობას, იყოს კონვენციით (განახლებული) წინა დებულებების თანახმად.

4. იმ შემთხვევაში, თუ წინა ორი პარაგრაფის შესაბამისად 1969 წლის 6 მაისის კონვენციის დენონსაცია და წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) ძალაში შესვლა ერთდროულად არ მოხდა, ხელმოქმედებული სახელმწიფოს შეუძლია განაცხადოს რატიფიკაციის, მიღების თუ დამტკიცების სიგელების წარმოდგენისას, რომ იგი განაგრძობს 1969 წლის 6 მაისის კონვენციის გამოყენებას წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) ძალაში შესვლამდე.

5. წინამდებარე კონვენცია (განახლებული) ძალაში შესულად ჩაითვლება ხელისმომწერი სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც განაცხადებს მასში მონაწილეობის თანხმობას 6 თვეში, მას შემდეგ, რაც წარადგენს რატიფიკაციის, მიღების თუ დამტკიცების სიგელებს.

მუხლი 15

1. წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) ძალაში შესვლის შემდეგ ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს შეუძლია მოიწვიოს ნებისმიერი სხვა სახელმწიფო ევროპის საბჭოს არაწევრი და აგრეთვე ევროპის ეკონომიკური თანამეგობრობა შეუერთდეს წინამდებარე კონვენციას (განახლებული) უმრავლესობის მიერ მიღებული გადაწყვეტილებით, როგორც ამას ითვალისწინებს ევროპის საბჭოს წესდების 20 დ მუხლი, კომიტეტში გაერთიანებული სახელმწიფოების წარმომადგენელთა ერთსულოვანი მხარდაჭერით.

2. ნებისმიერი გაწევრიანებული სახელმწიფოსათვის ან ევროპის ეკონომიკური თანამეგობრობისათვის კონვენცია (განახლებული) ძალაში შევა ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან სიგელის წარდგენის დღიდან 6 თვის შემდეგ.

მუხლი 16

1. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია ხელმოწერისას ან რატიფიკაციის, მიღების თუ დამტკიცების სიგელების, წარდგენის მომენტში განსაზღვროს ტერიტორია ან ტერიტორიები, რომლებზეც გრძელდება წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) მოქმედება.

ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია ნებისმიერ დროს განაგრძოს წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) მოქმედება სხვა ტერიტორიებზე, ვიდრე ეს აღნიშნულია პირველ დეკლარაციაში, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გავზავნილი დეკლარაციის მეშვეობით.

წინა ორი პარაგრაფის მიხედვით სესრულებული ნებისმიერი დეკლარაცია, რომელიც ეხება ტერიტორიებს შეიძლება გაუქმებულ იქნას გენერალურ მდივნის სახელზე გაკეთებული შეტყობინებით. გაუქმება ძალაში შევა გენერალური მდივნის მიერ შეტყობინების მიღებიდან 6 თვეში.

მუხლი 17

ყოველ მონაწილე მხარეს უფლება აქვს დენონსაცია გაუკეთოს წინამდებარე კონვენციას (განახლებული) ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გავზავნილი შეტყობინების მეშვეობით.

დენონსაცია ძალაში შევა გენერალური მდივნის მიერ შეტყობინების მიღების დღიდან 6 თვეში.

მუხლი 18

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი შეატყობინებს ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს, ევროპული კულტურული კონვენციის წევრ სხვა სახელმწიფოებს, ავრეთვე წინამდებარე კონვენციის (გადასინჯული) წევრ თუ ვასაწევრიანებელი ყველა სახელმწიფოს და ევროპის ეკონომიკურ თანამეგობრობას:

1. ყოველ ხელმოწერას;
2. რატიფიკაციის, მიღების თუ დამტკიცების სიგელების, ყოველ წარდგენას;
3. წინამდებარე კონვენციის (განახლებული) ყოველ ძალაში შესვლას, მისი 14, 15 და 16 მუხლების შესატყვისად;
4. ყოველ სხვა აქტს, შეტყობინებას თუ ინფორმაციას რომელსაც კავშირი ექნება წინამდებარე კონვენციასთან.

რის დასტურადაც შესაბამისი უფლებამოსილებით აღჭურვილმა, ქვემოთ ხელისმომწერებმა, მოაწერეს ხელი წინამდებარე კონვენციას (განახლებული).

შესრულებულია ქ. ლა, ვალეტაში, 1992 წლის 16 იანვარს, ორ ეგზემპლარად ფრანგულ და ინგლისურ ენებზე, ორივე ტექსტს თანაბარი ძალა აქვს.

ერთ ეგზემპლარად, რომელიც მოთავსდება ევროსაბჭოს არქივებში. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი გადასცემს დამოწმებულ ასლებს ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს, წინამდებარე (განახლებული) კონვენციის წევრ, თუ ვასაწევრიანებელ ყველა სახელმწიფოს და ევროპის ეკონომიკურ თანამეგობრობას.